

Galaten 5: "Strijd" – HA.

Orde van dienst:

Votum en zegengroet

Psalm 36: 2

Wet: zingen Nieuw Liedboek 310

Gebed

Kinderen: Vruchten.

Nieuw Liedboek 841: 1, 2

Lezen: Galaten 5: 13-6: 5

Preek

Sela: "Aan uw tafel".

Viering HA:

-Formulier 5

-Zingen tijdens klaarmaken tafel: Nieuw liedboek 400: "Voordat ik kan ontvangen".

-Zingen bij het aangaan: GK 127 "Heer, wij gedenken hier uw dood".

GK 163 "Ik bouw op U,".

Psalm 146: 1, 5, 6, 7, 8

Gebed

Collecte

Psalm 103: 1

Zegen.

Kinderen: vruchten.

Preek:

Het is alweer jaren geleden, dat ik hem voor het eerst ontmoette.

Ruud.

Hij was geboren en getogen in Gent.

Was als babytje gedoopt in de Roomse kerk.

Had zijn eerste en later zijn plechtige communie gedaan, maar was daarna weg gegroeid van de Roomse kerk en van God. Ging nooit meer naar de mis.

Hij leefde zijn eigen leven zonder God.

Op een dag was hij een keer met wat vrienden meegekomen naar een Lentemarkt in onze kerk aan de rivier de Leie. Een soort rommelmarkt met veel eten en drinken.

Daarna was hij een keer naar een filmavond meegekomen.

Toen een keer een Bijbelstudie. Kwam naar de kerk. Nam zijn moeder een keer mee.

Hij ging de Bijbelavonden volgen. Ging catechese volgen.

En op een mooie zondag deed hij belijdenis. Het was feest.

Ik weet nog goed, dat hij een paar maanden later bij me kwam.

Hij had een grote vraag.

Hij geloofde, ging naar de kerk, had belijdenis gedaan en zijn oude leven vaarwel gezegd, maar zijn leven werd er niet makkelijker op.

Het feest van de belijdeniszondag, de hartelijke zegenwensen, het was snel vervaagd.

Zijn vrienden van vroeger kwamen niet zo vaak meer langs.

Maar zijn zonden van vroeger kwamen des te vaker!

Kleine leugens, warme verleidingen, drank...

Hij moest er hard tegen knokken.

Hij begreep het niet goed: nu hij christen was, zou hij het toch niet zo moeilijk meer moeten hebben met dat oude leven?!!!

Al die strijd gaf hem alleen maar schuldgevoelens en nam zijn blijdschap weg.
Deed hij het niet goed?

1. strijd.

Vorige week ging de preek over de strijd tussen onze begeerten en het werk van de Geest. Het staat heel duidelijk in vers 17: **“Wat wij uit onszelf najagen is in strijd met de Geest en wat de Geest verlangt is in strijd met onszelf”**.

Strijd.

Als je christen wordt, laat je de strijd dus niet achter je.

Het is eerder zo, dat de strijd zich verplaatst.

Je verliest de oude strijd en je ontwikkelt een nieuwe strijd.

Voordat je christen werd was er ook een strijd in je leven: de strijd tegen God.

Soms heel bewust: je wilde niks met God of bijbel te maken hebben. Je had allemaal vragen en bezwaren tegen het geloof. En al die christenen waren allemaal schijnheilig.

Soms is die strijd er onbewust: je leeft gewoon zoals je zelf wilt. Jij bent de baas in jouw leven.

Maar op een dag leer je vrienden kennen, die geloven. Je praat met hen, je gaat ook eens in de bijbel lezen. En op een dag kom je tot geloof. Je ontvangt vrede met God.

Maar bijna tegelijkertijd komt er een andere strijd in je leven: de strijd met jezelf.

De strijd heeft zich verplaatst: eerst streed je tegen God en nu strijd je tegen het slechte in jezelf.

Een christen herken je dus niet alleen aan de diepe vrede in zijn hart, maar ook aan zijn innerlijke strijd. De grote vraag is: Wie wordt er Koning in je hart?

Sommige christenen zeggen misschien: “Ach, ik ervaar niet zoveel strijd”.

Dat kan.

Hoe komt dat?

Dat kan komen doordat je jezelf niet oplegt om heilig te leven.

Je gelooft wel en je gaat misschien ook wel naar de kerk. Maar verder leid je ook je eigen leventje. Ja, dan heb je weinig strijd. Je ligt lekker makkelijk in je loopgraaf.

Maar als je echt naar Gods wil wilt leven, dán wordt het anders.

Bijvoorbeeld: je spreekt met jezelf af, dat je vanaf vandaag iedere dag een half uur met God bezig bent. Je leest in de bijbel, je leest een dagboekje, je bidt.

Half uurtje maar van al die 24 lange uren, die je elke dag van God krijgt.

Hoe zal dat gaan?

Nou, dat wordt een heel gevecht!

's Morgens heb je geen zin. Veel te vroeg. Je moet naar je werk. Naar school.

Ja, en op je werk of op school lukt dat natuurlijk helemaal niet. Veel te druk.

En als je thuis komt heb je helemaal geen energie meer vind je zelf.

Je maakt wat te eten klaar en je zakt onderuit achter de televisie.

“Ik doe het straks wel!”, denk je.

Maar zo tegen tieners ben je veel te moe. Of je vrienden bellen om nog even uit te gaan.

Stel je voor: je besluit alleen maar om wat uit de bijbel te lezen en te bidden en er komt een heel gevecht los. Satan doet er alles aan om dit te voorkomen.

En jij verliest keer op keer.

En je denkt: ‘ben ik wel een christen?’. Je bent teleurgesteld.

Ontmoedigd: ‘wat ben ik voor christen?!! Geloof ik eigenlijk wel?’.

Je kunt ook een andere conclusie trekken: blijkbaar is de vijand er alles aan gelegen om te voorkomen, dat je bidt en uit je bijbel leest.

Hij heeft het liefst, dat je in je bed blijft liggen op zondagmorgen!
Dat je al die mensen in de kerk maar zwak vindt: 'Wat moet ik daarmee!'.
Stel je bent soldaat. En je zit op een stelling, die enorm wordt bestookt.
Meer dan de helft van het leger van de vijand zit op jouw nek.
Wat betekent dat?
Dat je blijkbaar op een heel belangrijke stelling zit!
Dat je een gevaar bent voor de vijand.
Zodra jij zegt: "Ik ga helemaal voor God!", heb je een sterke vijand tegen je: satan.
Je moet dus gaan nadenken, als je die strijd niet ziet in je leven.
Dán moet je je gaan afvragen: "Geloof ik wel echt in God?".

2. Wapenbroeders

Het mooie is, dat we niet alleen strijden.
We hebben broers en zussen om ons heen! Wapenbroeders.
En die strijden ook tegen de zonde in hun leven.
Hoe kun je elkaar nu helpen?
Dat leert Paulus ons: "**Broers en zussen, wanneer u merkt, dat een van u een misstap heeft begaan, dan moet u, die door de Geest geleid wordt, hem zachtmoedig weer op het recht pad brengen**".

Je moet elkaar dus weer op het rechte pad leiden. Maar hoe doe je dat?
Ga je erheen als een politieagent met een flinke uitbrander?
Nee, het kernwoord is: 'zachtmoedigheid'. Eén van de vruchten van de Geest.
Wat bedoelt de bijbel hier met 'zachtmoedigheid'?
Bedoelt de bijbel 'zachtheid'? Soft?
Mag je niet over de zonde praten of de zonde aanwijzen, omdat je de ander anders pijn doet? Moet je alles maar met de mantel der liefde bedekken.
Nee, helemaal niet.
Die ander heeft een misstap begaan en die mag je aanwijzen.
Hoe kun je hem anders op het rechte pad, op de weg met God, brengen?

Maar je doet dat met zachtmoedigheid.
Dat is: mild.
Omdat je de kracht van de vijand kent. Zijn verleidingen. Zijn leugens.
En omdat je zelf ook vaak gevallen bent.
Je kent je eigen zwakheid maar al te goed.
Dus wie ben jij om de ander te veroordelen.
Dat is het bijzondere van de kerk: dat is de plek waar de zonde wordt aangewezen. Heel duidelijk. Maar waar je toch niet wordt veroordeeld, maar geholpen.
In de kerk is zachtmoedigheid. Mildheid.

Je gaat elkaars lasten dragen. Hoe doe je dat?
Nou, dat kun je alleen als je naast die ander gaat lopen.
Een tas met zware boodschappen draag je samen door naast elkaar te lopen. De tas ertussen.
En als je de last van iemand overneemt, dan moet je zelfs helemaal onder de last van die ander kruipen. Dan moet je in zijn schoenen gaan lopen.

Dat betekent, dat je naar je broer en zus toegaat.
Dat je ernaast gaat zitten. Dat je eerst luistert. Vraagt en luistert.
Zonder te veroordelen. Dat je je inleeft.
En dat je daarna samen de bijbel opendoet en samen bidt. Ook aanwijst wat niet goed is.
Nog eens terugkomt.
Je ziet het werk van de satan in het leven van je broer of zus. En samen vecht je tegen die vijand. Samen breng je de zonden bij het kruis.

3. Avondmaal.

Daarom is het avondmaal zo belangrijk.

We kennen een uitdrukking in Nederland:

“Het bloed kruipt waar het niet gaan kan”.

Dat betekent: familiebanden maak je niet makkelijk los.

Hoe slecht je broer je ook heeft behandeld, hoe hard je zoon ook was, je wilt hem niet kwijt.

Geadopteerde kinderen zoeken naar hun roots. Hun familie in Colombia of China.

Hoe goed je Nederlandse ouders ook zijn.

Het bloed kruipt waar het niet gaan kan.

Zo geldt dat ook voor God en zijn schepselen. Hij wil zijn schepping niet prijsgeven. Hij gaf zijn zoon over voor een wereld vol kwaad.

Het bloed kruipt waar het niet gaan kan.

Zo geldt dat ook voor ons.

We zijn door het bloed van Christus aan elkaar verbonden. Of we dat nu leuk vinden of niet.

We zijn zelfs leden van één lichaam.

Broers en zussen.

En de liefde van Christus dringt ons om elkaar te helpen. Met elkaar te spreken. Elkaar aan te spreken. Met elkaar te bidden. Hoe moeilijk dat ook is.

Het bloed kruipt waar het niet gaan.

Moeilijk? Ja.

Dat kun je alleen maar als je Gods liefde voor jou ziet.

Onverdiend. Overstelpend. Kijk maar naar het brood en de wijn. Amen.